

دومین همایش ملی افق های نوین در توانمندسازی و توسعه پایدار معماری عمران، گردشگری و محیط زیست شهری و روستایی

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

بررسی جایگاه گردشگری پایدار در روستاهای شمالی ایران (نمونه موردی: روستای امام زاده ابراهیم فومن و عباس آباد بهشهر)

مریم امان پور^۱، مرتضی نیک فطرت^۲

۱- عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ایوانکی، سمنان، ایران

پست الکترونیک: EMAIL:M.AMANPOUR@YAHOO.COM

۲- عضو هیات علمی دانشکده فنی و حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، البرز، ایران

پست الکترونیک: EMAIL:MORTEZANIKFETRAT@GMAIL.COM

چکیده

صنعت گردشگری یکی از بزرگترین و پربازده‌ترین فعالیتهای اقتصادی در دنیا است که بالاترین میزان ارزش افزوده را ایجاد می‌کند و بطور مستقیم و غیر مستقیم، سایر فعالیتهای اقتصادی و فرهنگی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. گردشگری یکی از منابع عمده درآمدزایی و ایجاد اشتغال در جهان به شمار می‌آید به طوریکه بسیاری از آن به عنوان صنعت اول دنیا یاد می‌کنند. گرچه گردشگری به تنهایی نمی‌تواند منجر به توسعه کشور شود ولی با ورود گردشگر به تدریج نیاز به تغییر و ایجاد امکانات برای اقامت، جابجایی و سایر فعالیتهای مربوطه، توسعه را نیز در پی خواهد داشت و در دراز مدت باعث افزایش امکانات و تاسیسات خواهد شد. سهم ایران از صنعت گردشگری جهانی کمتر از یک دهم درصد بوده است و علیرغم اینکه ایران، طبق نظر یونسکو یکی از ده کشور دارای جاذبه‌های گردشگری می‌باشد ولی آمار موجود گویای ضعف صنعت گردشگری کشور می‌باشد و نارساییهای موجود باعث عدم توفیق در جذب جهانگردان به میزان توانمندیهای کشور شده است. در این مقاله بر آنیم تا با رویکرد توصیفی و تحلیلی تاثیرات گردشگری پایدار در روستاهای شمالی ایران را در جهت جذب گردشگر مورد توجه قرار دهیم.

کلمات کلیدی: گردشگری پایدار، روستای امامزاده ابراهیم، عباس آباد بهشهر، طبیعت گردی